

Sygn. akt IIIK 489/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2016r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Anna Glijerska-Socha

Protokolant Joanna Czwojdzńska

Przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu Renaty Młynarskiej

po rozpoznaniu dniach 27.01.2016r. i 18.03.2016r.

sprawy M. S.

urodz. (...) w K.

syna R. i E. z domu K.

oskarżonego o to, że :

w dniu 10 stycznia 2015 roku w J.w województwie (...), kierując samochodem osobowym marki A. (...)o nr rej. (...), nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w Rychu lądowym w ten sposób, że nie dostosował prędkości do panujących warunków na drodze, na łuku drogi w prawo stracił panowanie nad pojazdem, zjechał na przeciwny pas ruchu i zderzył się czołowo z jadącym w przeciwnym kierunku pojazdem marki V. (...)nr rej. (...), którego kierujący I. M.doznał obrażeń ciała w postaci urazu kręgosłupa szyjnego, stłuczenia klatki piersiowej ze stłuczeniem płuc, stłuczenia powłok głowy, otarć skóry i drobnych ran ręki prawej a pasażerka samochodu A.M. Z.doznała ran tłuczonych czoła, oczodołu prawego, urazu kręgosłupa szyjnego, stłuczenia stawu barkowego prawego, stłuczenia i otarcia skóry kolana prawego, a obrażenia te naruszyły czynność narządów ciała u obu pokrzywdzonych na czas dłuższy niż dni siedem,

to jest o czyn z art. 177§1 kk

I oskarżonego M. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 177§1 kk i za czyn ten na podstawie art. 177§1 kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

II na podstawie art. 69§1 kk oraz art. 70§1 kk zawiesza warunkowo wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności tytułem próby na okres roku,

III zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania i wymierza mu opłatę w wysokości 60 (sześćdziesiąt) zł.

Sygnatura akt III K 489/15

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny :

Oskarżony M. S. w dniu 10 stycznia 2014r. w godzinach wieczornych około godz. 18.00 udał się swoim samochodem osobowym marki A. (...) nr rej. (...)K. z K. w kierunku J. . Obok oskarżonego który kierował w/w/ pojazdem jako pasażer siedziała jego dziewczyna -M. M. , z tyłu za kierowcą M. Z. a obok niej P. M. .

Dowód :

zeznania świadka M. Z. /k- 33-34, 208-209 /

zeznania świadka P. M. /k- 36-37, 209-210/

zeznania świadka M. M./k- 40-41, 209/

częściowe wyjaśnienia oskarżonego M. S./k- 206-207/

Przed miejscowością J. oskarżony M. S. wyprzedził jadący w tym samym kierunku pojazd marki S. (...) kierowany przez S. B. poruszający się z prędkością około 70-80 km/h.

Dowód:

zeznania świadka S. B. /k- 31-32, 217-218/

W tym samym czasie z miejscowości S.w kierunku C.do W.karetką szpitalną Pogotowia Ratunkowego marki V. (...)nr rej. (...)kierował I. M.przewożąc pacjenta J. C. (1)do szpitala im. A. S.na dializę nerek. J. C. (1)zajmował miejsce obok kierowcy .

Dowód:

zeznania świadka I. M. /k- 14-15/

zeznania świadka J. C. (1) /k- 27-28/

W miejscowości J. na łuku drogi w prawo oskarżony M. S. w wyniku niedostosowania prędkości pojazdu do panujących warunków na drodze stracił panowanie nad pojazdem , w następstwie czego zjechał na przeciwległy pas ruchu i lewym przodem pojazdu zderzył się czołowo z karetką Pogotowia (...) marki V. (...) nr rej. (...) uderzając w lewą stronę karetki .

Dowód:

zeznania świadka I. M. /k- 14-15, 208/

zeznania świadka J. C. (1) /k- 27-28/

notatka urzędowa /k- 1/

protokoły oględzin pojazdu /k- 3-6/

protokół oględzin miejsca wypadku /k- 18-20/

szkic miejsca wypadku /k- 22/

dokumentacja fotograficzna przedłożona na nośniku pamięci /k- 59a/

wydruki z fotografii przedłożonych przez oskarżonego /k- 204/

opinia biegłego sądowego z zakresu kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych A. P./k- 61-93/

opinii pisemna biegłego z zakresu kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych T. W. /k- 111-148/

ustna opinia uzupełniająca biegłego z zakresu kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych T. W./k-218-219/

W wyniku zdarzenia kierujący karetką Pogotowia (...) doznał obrażeń ciała w postaci urazu kręgosłupa szyjnego , stłuczenia klatki piersiowej ze stłuczeniem płuc, stłuczenia powłok głowy , otarć skóry i drobnych ran ręki prawej a pasażerka samochodu marki A. M. Z. doznała ran tłuczonych czoła , oczodołu prawego , urazu kręgosłupa szyjnego , stłuczenia stawu barkowego prawego , stłuczenia i otarcia skóry kolana prawego a obrażenia te naruszyły czynności narządów ciała u obu pokrzywdzonych na czas dłuższy niż dni siedem.

Dowód:

zeznania świadka I. M./k- 14-15, 208/

zeznania świadka M. Z. /k- 33-34, 208-209 /

opinie biegłej z zakresu medycyny sądowej H. S. /k- 44, 45/

Oskarżony M. S. nie był dotychczas karany sądownie .

Dowód:

dane o karalności oskarżonego /k- 57/

Oskarżony M. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Słuchany w postępowaniu przygotowawczym odmówił składania wyjaśnień. Przed sądem wskazał, że jechał z prędkością 90 km/h , wyprzedził jadący przed nim pojazd, po wyprzedzeniu tego pojazdu dojeżdżał do zakrętu i zredukował prędkość do 65km/ i wjeżdżając w zakręt zauważył karetkę Pogotowia (...), która ścina drogę , jedzie jego pasem ruchu . Na drugi dzień po zdarzeniu zauważył niezabezpieczone części lampy , zderzak karetki i zderzak z jego pojazdu.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. S. /k- 206-207/

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu zważył, co następuje :

Sprawstwo i wina oskarżonego M. S. co do popełnienia zarzucanego mu czynu nie może budzić żadnych wątpliwości . Na powyższe wskazują protokoły oględzin pojazdów oraz miejsca zdarzenia wraz ze szkicem , zeznania świadków I. M. i J. C. (2) , opinie biegłej z zakresu medycyny sądowej H. S. oraz opinie biegłych z zakresu kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych A. P. i T. W. . Zeznania świadków M. Z. , M. M. i P. M. co do przebiegu i okoliczności zdarzenia nie wnoszą okoliczności istotnych. Świadczenie ci potwierdzając okoliczności bezsporne tj. zaistnienie samego wypadku nie potrafiły wskazać szczegółów , toru ruchu pojazdów przed zderzeniem , prędkości pojazdów ani miejsca zaistnienia wypadku a z samego wypadku pamiętają jedynie moment zderzenia obu pojazdów. Świadek S. B. samego zdarzenia nie widział i nie wie jak do niego doszło wskazał jedynie okoliczności związane z wyprzedzaniem go przez pojazd oskarżonego kiedy jechał z prędkości a około 70 – 80 km/h wskazując, że od miejsca gdzie był wykonywany manewr do miejsca zdarzenia było około 500- 600 metrów. Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków I. M. i J. C. (1) . Są one nie tylko wzajemnie spójne i logiczne , ale przede wszystkim w pełni korespondują one z protokołami oględzin pojazdów oraz miejsca zdarzenia i opiniami biegłych z zakresu kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych A. P. i T. W. .

Wyjaśnienia oskarżonego M. S.co do okoliczności i przebiegu zdarzenia muszą jawić się jako niewiarygodne . Oskarżony zdaniem sądu po przeanalizowaniu wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu przygotowawczym przygotował sobie przed sądem linię obrony , która jest zupełnie niekompatybilna z dowodami obiektywnymi , które ujawniono na miejscu zdarzenia . Wersja oskarżonego jakoby do zdarzenia doszło z winy

kierującego karetką Pogotowia Ratunkowego, który miał zdaniem oskarżonego „ścinać drogę „ i jechać jego pasem ruchu „ jest nieprawdopodobna nie tylko w porównaniu z wersją świadków I. M., J. C. (1) ale także i przede wszystkim w kontekście dowodów obiektywnych w postaci danych wynikających z protokołów oględzin pojazdów , oględzin miejsca zdarzenia oraz opinii biegłych z zakresu kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych A. P. i T. W., których wnioski końcowe co do wskazania przyczyny zaistnienia wypadku i osoby odpowiedzialnej za spowodowanie zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym oraz wytworzenia sytuacji wypadkowej w pełni ze sobą korespondują. Obaj biegli z zakresu kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych na podstawie zgromadzonych dowodów zgodnie i kategorycznie wskazali, że stan zagrożenia i sytuację wypadkową wytworzył oskarżony M. S., który podczas pokonywania łuku drogi w prawo nie zachował należytej ostrożności poprzez niedostosowanie się do zasady ruchu prawostronnego, nie dostosowanie prędkości do panujących warunków drogowych zjeżdżając kierowanym samochodem, na skutek utraty panowania nad pojazdem, na lewy pas ruchu i zajeżdżając drogę jadącemu z naprzeciwka kierującemu ambulansem doprowadzając do zderzenia z nim lewymi przednimi narożnikami swojego pojazdu . Protokół oględzin , szkic miejsca wypadku oraz dokumentacja fotograficzna to dowody obiektywne , które nie mogą być kwestionowane a dane w nich zawarte stanowiły w istocie podstawę do sformułowania przez obu biegłych w ich opiniach wniosków końcowych . Różnice w opiniach biegłych dotyczą kwestii, które nie miały znaczenia dla wypracowania wniosków ostatecznych . Wątpliwości jakie do opinii biegłego A. P. zgłosił w toku postępowania przygotowawczego obrońca oskarżonego zostały wyjaśnione przez innego biegłego T. W. w opinii pisemnej a następnie ustnej uzupełniającej złożonej na rozprawie głównej a to wobec śmierci biegłego A. P. w dniu 4.04.2015r./ notatka urzędowa k- 169/ . Biegły A. P. wskazał w swojej opinii , że prędkość A. wynosiła 80-90 km /h a prędkość ambulansu 50-60 km/h i taką prędkość ustalił na podstawie osobowego materiału dowodowego oraz pozycji wypadkowej pojazdów , natomiast biegły T. W. wskazał, że rzeczowy materiał dowodowy nie pozwolił na precyzyjne określenie prędkości pojazdów wskazując, że przeprowadzone badanie na miejscu zdarzenia odnośnie łuku drogi wskazuje, że przy prędkości wyższej niż 70 km/h mogło dojść do utraty przyczepności przylgowej kół pojazdu i tym samym auto A. mogło zjechać na przeciwny pas ruchu przy prędkości 77,62 km/h dla suchej nawierzchni. Jak podał biegły T. W. łuk drogi dokładnie jego ukształtowanie świadczy o tym, że powyżej tej prędkości może dojść do utraty przyczepności kół, a to się wiąże z przemieszczeniem pojazdu na przeciwny pas ruchu. Biegły A. P. podał w opinii pisemnej , że ujawniony ślad rycia na jezdni mogły pozostawić elementy samochodu A. (...) /k- 81 opinii/, natomiast biegły T. W. podał, że bez szczegółowych danych dotyczących elementów pojazdów nie jest możliwe ustalenie pochodzenia śladów żłobienia w asfalcie. W tych dwóch opisanych wyżej kwestiach sąd oprął się o opinię biegłego T. W.. Podkreślić należy , że zarówno z opinii A. P. jak i z opinii T. W. wynika, że analiza wspomnianych wyżej dowodów obiektywnych wskazuje, że do wypadku doszło na lewym pasie ruchu i dla kierunku w jakim poruszał się kierujący A. (...) oraz, że prędkość A. miała wpływ na okoliczności wypadku. Za przyjęciem takich ustaleń przemawia to, że w momencie pierwszego zderzenia obu pojazdów doszło do deformacji nadwozi i zasadą jest jak wskazał biegły T. W., że w miejscu tym z reguły powstaje skupisko drobnych elementów z obu pojazdów. Skupisko tych drobnych elementów wskazuje, że tam doszło do pierwszego elementu z pojazdami i nie jest możliwe, żeby to skupisko było w tym miejscu, a do zdarzenia doszło na innym pasie. Elementy w postaci drobin z pojazdu A. zostały ujawnione na trasie jazdy karetki, co wskazuje, że oskarżony poruszał się lewym pasem. Jak podał biegły T. W. do zdarzenia doszło przed łukiem drogi patrząc od strony poruszania się karetki, dlatego zjechanie karetki na przeciwny pas ruchu przed łukiem drogi nie ma uzasadnienia logicznego. Dlatego też wersja zdarzenia podawana przez oskarżonego jawi się jako nieprawdopodobna, niezgodna z rzeczowym materiałem dowodowym oraz prawami fizyki . Jak wynika z obu opinii biegłych gdyby kierujący A. utrzymał pojazd na swoim pasie ruchu uniknąłby zderzenia , natomiast z chwilą utraty panowania nad pojazdem ze względu na zbyt małą odległość pomiędzy pojazdami kierujący ambulansem nie miał możliwości podjęcia skutecznych manewrów obronnych a tym samym uniknięcia zdarzenia a podjęty manewr częściowego zjechania na pobocze okazał się nieskutecznym przy braku powrotu samochodu A. na swój pas ruchu . W tych okolicznościach sąd uznał, że oskarżony M. S. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona występku z art. 177§1 kk . Sąd przyjął, że oskarżony działał nieumyślnie nie dostosowując prędkości pojazdu do panujących warunków na drodze, w wyniku czego utracił panowanie nad pojazdem i zjeżdżając na przeciwny pas ruchu doprowadził do zderzenia z pojazdem kierowanym przez I. M. skutkiem czego obrażenia naruszające czynności narządów ciała powyżej 7 dni opisane w akcie oskarżenia odniosła pasażerka A.M. Z. i kierowca karetki I. M.. Wskazać należy, że prędkość bezpieczna to prędkość umożliwiająca kierowcy panowanie nad pojazdem w konkretnych warunkach drogowych , uwzględniająca

rzeźbę terenu , stan widoczności drogi, warunki atmosferyczne i natężenie ruchu . Sąd wymierzając oskarżonemu M. S.karę uwzględnił stopień winy oskarżonego oraz społecznej szkodliwości czynu, w tym wagę naruszonych reguł ostrożności oraz charakter odniesionych przez pokrzywdzonych obrażeń ciała. Na wymiar kary miały także wpływ dotychczasowy sposób życia oskarżonego i jego niekaralność . Wymierzając oskarżonemu karę sąd baczył by była ona adekwatna tak do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu jak i do osobowości i warunków osobistych oskarżonego. Ponadto sąd uwzględnił cele zapobiegawcze i wychowawcze, które orzeczone kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W ocenie sądu w okolicznościach przedmiotowej sprawy orzeczone kara jest kara sprawiedliwą. Zważywszy na charakter czynu przy uwzględnieniu , że miał on w życiu oskarżonego charakter incydentalny sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary na okres jednego roku próby . O wydatkach orzeczono w oparciu o przepis art. 627 kpk a o opłacie stosownie do art. 2 ust 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1997r. o opłatach w sprawach karnych .